

Fraai lustrum voor Johan Poppenprijs

Van onze verslaggever
René Otterloo

WINSCHOTEN - Het eindigde tijdens de uitreiking van de vijfde Johan Poppenprijs in feite allemaal, waar het aanvankelijk om te doen was. Namelijk om Johan Poppen, de in 1991 veel te vroeg overleden schrijver en journalist van toen nog - de Winschoter Courant.

Het Winschoter tekentalent John Ridder vervaardigde een fraai portret in olieverf van wijlen Johan Poppen, een cadeau voor de weduwe van de 57 jaar geworden journalist; Dineke ten Broeke die elk jaar mede de naar haar echtgenoot vernoemde prijs overhandigt. Nadat ze zelf het doek van de schilders-ezel trok, was ze - maar dat mag bijna voor zich spreken - tot tranen toe geroerd. En met haar kregen ongetwijfeld ook een x-aantal anderen een brok in de keel. Het geschilderde portret van Johan Poppen vormde een passende afsluiting van de eerste lustrumviering van de prijs, die in Winschoten eigenlijk vanaf het begin als een gewaardeerd fenomeen is ontvangen.

Maar terug naar de uitreiking, want bij het beschrijven van dit toch wel emotionele moment zouden we bijna vergeten dat er weldegelijk ook nog een winnaar was van de Johan Poppenprijs anno 1995. Dat was Jan Koetje, in Winschoten vermoedelijk de meeste bekendheid genietend als dirigent van De Harmonie. Koetje werd zaterdagmiddag, zittend bij het open haardvuur in hotel Royal York, volledig overdonderd door radioverslaggever Eric Blauw van de lokale omroep Radio Winschoten en Wiebe Klijnstra als voorzitter van het selectiecomité.

■ Weduwe Dineke ten Broeke neemt het fraaie portret in olieverf van wijlen haar man Johan Poppen in ontvangst.
© NvhN/Han de Graaf

Koetje, 66 nu en alweer vijf jaar met de vut (hij was op het laatst procuratiehouder bij de ABN/AMRO-bank), wist even niet waar hij het moest zoeken. Hij dacht een afspraak te hebben met een collega-dirigent. Om kort daarna te stamelen: "Ik heb dit eigenlijk niet verdiend." Het leek wel het understatement van het jaar, want wie weet welke functies Koetje allemaal bekleedt en heeft bekleedt in het sociaal-maatschappelijke, het culturele, het religieuze en het verenigingsleven, die neemt daar diep zijn petje voor af. Het varieert van ouderling van de gereformeerde kerk tot lid van het bibliotheekbestuur, van dirigent tot landelijk

bestuurslid van de NCRV, van voorzitter van De Schutse tot lid van de Seniorenraad. "Mijn man kan nu eenmaal moeilijk 'nee' zeggen," aldus mevrouw Koetje, die uiteraard moest worden betrokken bij de voorbereidingen.

De ontvangst van Jan Koetje in de Nederlands-Hervormde kerk op het Marktplein, waar de Poppenprijs voor het eerst werd uitgereikt, was hartverwarmend. Koetje wreef wat onder zijn kin en plukte aan zijn neus toen hij al die mensen zag met daaronder ook z'n echtgenote, z'n dochter en een paar van zijn kleinkinderen. De Harmonie, waar hij al 25 jaar muzikaal leider van is, stond

ook in vol ornaat opgesteld. De burgemeester zat op de voorste rij en Koetje werd bedolven onder de waarderende woorden. Zelfs de voorzitter van de NCRV, Ton Herstel, hing aan de telefoon, want Koetje had deze zaterdag eigenlijk een bestuursvergadering in Hilversum. De NCRV stuurde hem echter een keurig briefje dat deze bijeenkomst was afgeblazen. Wat niet zo was, maar dat deed even niet ter zake.

Jan Koetje is de vijfde die aansluit in de eregalerij van Johan Poppenprijs-winnaars, na Eltjo Schipper (1991), Jakob Bont ('92), mevrouw Ep Ruiters-Buitenkamp ('93) en Bert van Vondel ('94).

(P)

NvhN 18-12-95